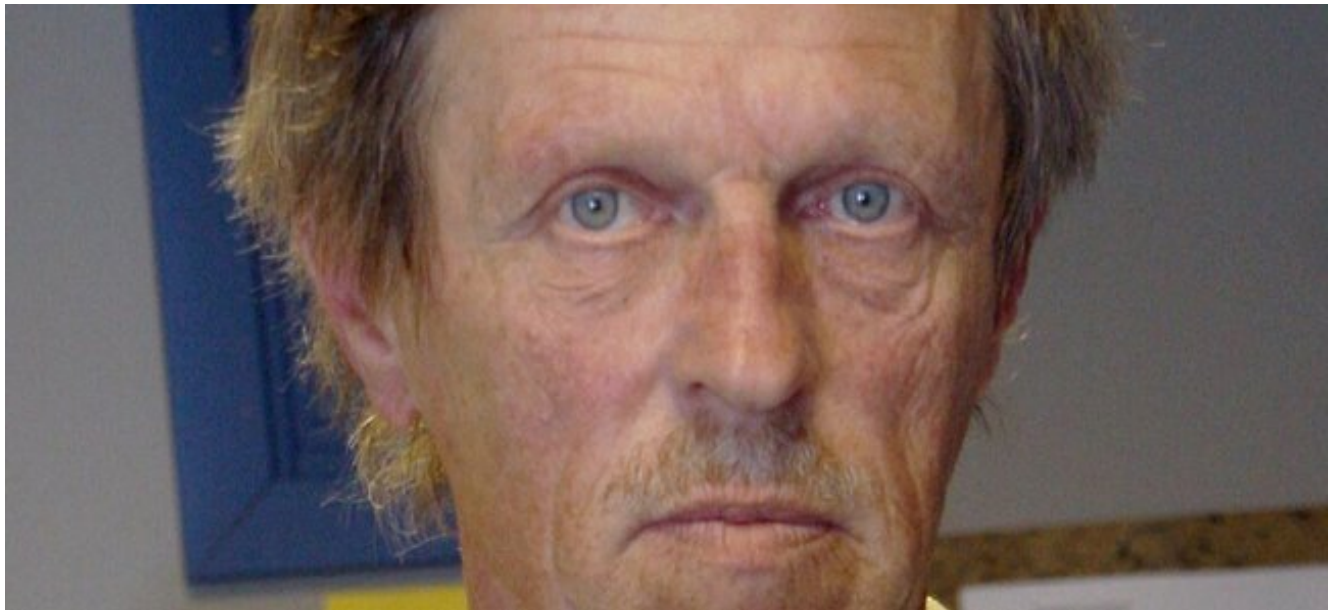

Avaldatud 15.06.2013 kell 00:00

Kommentaar: Ports valusaid sõudmisküsimusi

Enn Hallik[enn.hallik\(at\)parnupostimees.ee](mailto:enn.hallik(at)parnupostimees.ee)

Parimate võimalike lahenduste otsimine on igal juhul õigem tee kui käsipõsakil istumine ja ootamine, kuni miski ise mingisugusena sünnib. Iseasi on, kuidas lahendusi otsitakse, otsustatakse ja esitletakse.

Eesti sõudmises meeste neljapaadi ümber tõusnud sõnasõda on selle hea kõrval, et sõudmine spordimeedia hapukurgihooaja huviorbiidis püsib, enamat kui torm veeklaasis.

Sõudjate leerist on juba kostnud imestust, miks üks muutus meeskonnas nii väga üldsust huvitama peaks, aga Jämsä välja jätmine, Endreksoni kindlameelsus või jonn, Taimsoo atsakus sekkuda vägede juhtimisse, sõudeliidu visklemine jne on tõstnud rea valusaid küsimusi.

Üks. Kas palju kordi väidetut, et Eestil on elaniku kohta maailmas enim tippsõudjaid, ikka kõlbab korrata, kui me oleme viimasel kümnendil kaotanud sõudmisest MM-medalitega narvalased Leonid Gulovi, Andrei Šilini, Igor Kuzmini ja Jevgenia Rõndina, kui 2007. aastal U23 maailmameistriks tulnud kaheksapaadist tiksub (parimas sõudjaeas!) vaid paar meest tervisesporti teha? Kui me selle peale ei nuta ja süüdlasi ei otsi? Nüüd on parda taga ulpimas Andrei Jämsä ...

Kaks. Kas Pärnu jõe kahe kalda kauane vastasseis, mis läks vahepeal

lausa anekdootlike protestideni, kuidas keegi võistluse ajal saatepaadi lainega konkurenti segas, on sõudmise turbo või tormiankur? Ühel ajal oli edukas ja juhtis vägesid paremkallas, nüüd on jäme ots vasakkalda käes ja loomulikult üritatakse positsioone kindlustada.

Kolm. Kooslust, kes ühes filigraanses rütmis hingama ja paati lennutama peab, pole mõistagi kerge tekitada. Määravad tehnika, jaks, tunnetus, mehe ja käte pikkus ja mis kõik veel. Aga nii on ju kõigil meeskonnaaladel, ja kas te kujutate ikka ette, et Argo Meresaar ütleb, et ilma Jaanus Nõmmsaluta tema Eesti võrkpallikoondises ei mängi? Või Kristjan Kangur teatab – koos Janar Taltsiga ma platsile ei lähe? Pidades küll sügavalt lugu kõigist sõudjatest, küsin – kas ei tundu Jämsä olümpiaeelne ja Endreksoni praegune jonn imelikuna? Sa oled riigi stipi peal, palgaline, ja teatad, et selles liivakastis ...

Kui paralleele tõmmata, siis ei rääkinud maailma rannavolle tipus olnud Šveitsi vennad Lacigad üksteisest tüdinuina omavahel kaua sõnagi, väidetavalt polnud parimad sõbrad ka legendaarsed Stephen Redgrave ja Matthew Pinsent ega Sloveenia olümpiavõitjad Luka Spik ja Iztok Cop. Aga jonnimise asemel tiitleid võitsid.

Neli. Kas sõudeliidu juhatusel on selgroogu või ollakse seal kord ühe, kord teise seltskonna tuulelipp? On president kodus? On kellelgi läbirääkimise oskusi või vajadusel kõva sõna? Keegi ei allu kanget kaela näitavale sõudeliidule? Stipilt maha ja punkt. Järgmisse aastasse vaadates - kevadine katsevõistlus taas au sisse! Varem pandi mehed stardiliinile, kõvim valis paadiliigi ja kaaslase, medalid tulid. Nüüd küll miskipärast sõidetakse, aga ei tea, miks, sest Taimsoo ja Raja kooslus on ju nagunii püha.

Lõpetuseks ennustusi. Andrei Jämsä on määratud minekule, sest ühepaadil tema eeldustega mehel (keda kahe MM-medali võitmise järel nimetati sündinud eessõudjaks!) mingeid variante ei ole ja saata ta Luzerni MK-lt esikaheksa kohta tooma on nali ka kõrvalseisjale.

Eesti tegevsõudjaist tituleerituim Tõnu Endrekson hakkab mõtlema vanusele, sest talle võib küll meeldida ühepaadil sõuda, kuid asja vähegi tundja teab, et mootorit on mehel hirmsalt, puudu jääb aga millestki, mida oli küllaga Jüri Jaansonil. Hinge, enesest üle piiri võtmist. Millestki, mis kas on või ei ole, mida ei saa juurde harjutada.

Rajal-Taimsool ei jää muud üle kui alustada tagasiteed kahepaadimeeste tippu. Noorte meeste neljane kui sünnib, ei tõuse niipea.

Aga ootame ära, mida elu näitab. Viimane, mida tahaks, on, et Eesti sõudmisse jääksidki alles vaid Raja-Taimsoo ja Kaisa Pajusalu

Igatahes – põnev on. Kiitus kõigile asjaomastele.

[Pärnu Postimees](#) Tasuline